

[Inger Stilling Pedersen]

niveau, vi har for energif afgifter, er rigtigt. Jeg personlig mener, at den højde, de har i dag, og den måde, vi gør det på, er familiefjendsk, for jo større familien er, jo større energiforbrug vil man uvægerlig have.

Vi ved, at vi skal spare på ressourcerne, og at vi skal udnytte det, der forurenere mindst, er også rigtigt. Men vi må også huske på, at vort samfund skal fungere, at vi skal have varme i stuerne. F.eks. er det sådan, at jo ældre man bliver, jo mere varme skal man have. Der er også noget med, at man kan spare så meget på lyset, at man falder og kommer til skade. Der er altså nogle grøfter på begge sider. Det gælder om at finde balancen og se på: Hvor ligger det rigtige niveau?

Jeg tror, at man absolut altid vil spare på ting, der koster penge, næsten uanset hvor meget de koster. Energi prisen skal være utrolig lav, hvis man bare skal lade stå til.

Vi hørte noget om benzinpriser og andet, vi kan vende tilbage til næste gang. Jamen vi kan da godt sætte dem op, men vi må se på priserne i de omgivende lande, ikke mindst Vesttyskland. Det giver enormt store problemer, i hvert fald i Jylland, når det kan betale sig at køre fra Århus og Randers til Tyskland for at tanke op. Ja, man har faktisk turen gratis. Det giver på den anden side valutaudgifter, og for betalingsbalancen har det også nogle konsekvenser.

Alt i alt kan man sige, at disse ting hænger meget nøje sammen. Kristeligt Folkeparti mener, det er vigtigt, det vil jeg gerne understrege, at vi bruger vores ressourcer, og at vi bruger dem rigtigt, at vi finder ud af en fornuftig energipolitik.

Vi kan ikke stemme for Fremskridtspartiets dagsorden. Man kan ikke med et snuptag fjerne det hele og så tro, at alt fungerer.

Vi ser frem til den drøftelse, vi skal have om energiministerens redegørelse, hvor vi forhåbentlig kan få en lidt mere dybtgående debat om tingene.

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

I tilslutning til, hvad den sidste ordfører, fru Inger Stilling Pedersen, sagde om næste uges debat om energipolitikken, vil jeg gerne sige, at jeg håber og tror, at ordførerne og folketingsmedlemmerne før denne debat har haft tid til at studere den omdelte energiredegørelse, især det omdelte statusnotat på det energipolitiske

område. Det synes jeg meget klart beskriver, hvad det er for en forsyningssituation, vi er i. Vi er i en gunstig forsyningssituation, især fordi vi har udviklet produktionen af dansk olie og gas i det omfang, vi har.

Jeg synes ikke, at en debat, der kan lyde lidt pessimistisk i henseende til naturgassens andel af vores energiforsyning, skal være uden den betragtning, at hvis ikke vi havde foretaget det, vi har foretaget os siden 1970'erne med at øge selvforsyningsgraden, så ville vi beskæftigelsesmæssigt, men især valutamæssigt have haft en ringere situation, end vi har nu. Det er en stor fordel for Danmark, uanset at vi i øjeblikket er inde i en situation med lavere oliepriser end dengang, at vi har fået oparbejdet den forsyningssikkerhed, der nu er tale om. Om få år er vi formentlig helt selvforsynende med både olie og gas. Det er en enorm fordel.

Så vil jeg godt føje til, at den form for sikkerhed koster noget, som andre former for sikkerhed koster noget. Forsyningssikkerhed er ikke noget, man oparbejder gratis – og da slet ikke, når man som vi i Danmark fra 1972, hvor vi importerede 90 pct. af vores oliefor syning, og frem til nu har gjort os næsten uafhængige af denne import eller er på vej til at gøre os selvforsynende i hvert fald. Det har kostet noget. Det har kostet nogle investeringer, som ikke er betalt tilbage endnu, men det bliver de naturligvis. Det tyder alt på, og der er jo, som mange har sagt, heller ingen vej tilbage. Det er meget godt en gang imellem at kigge bagud og sige: Gjorde vi rigtigt, eller gjorde vi forkert?

Man har ikke gjort forkert i at beslutte sig for at indføre naturgassen i Danmark. Det må stå fast. Men det kan godt være, at der undervejs har været gjort for lidt for at fremme rentabiliteten i den måde, vi har søgt at afsætte naturgassen på.

Jeg er enig med dem, der har sagt, at den struktur, der nu er skabt, hvor ansvaret er meget klart synliggjort i henseende til, hvem der har forpligtelsen over for de regionale selskaber, skal fastholdes. Det, man kan diskutere nu, er, hvilke muligheder vi har for at forstærke den kommunale forståelse for denne forpligtelse, at erkende denne forpligtelse. Det tror jeg nok er en vigtig sag. Jeg tror, man ude i kommunerne bør se på virksomheden det regionale naturgas-selskab, præcis som man betragter andre kommunale aktiviteter, men aktiviteter, som man